

ת"פ 4835/07/22 - מדינת ישראל נגד איסמעיל חמוד ע"י

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 4835-07-22 מדינת ישראל נ' חמוד (עציר)

בפני	כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי
המאשימה	מדינת ישראל באמצעות שלוחת תביעות ראשון לציון
נגד	איסמעיל חמוד ע"י ב"כ עו"ד הישאם קבלאן
הנאשמים	

גזר דין

העובדות

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן האוחז בשני אישומים, בביצוע עבירות כדלקמן:
 - א. **כניסה לישראל שלא כחוק** - שתי עבירות על סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**");
 - ב. **גניבת רכב** - עבירה לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**");
 - ג. **החזקת סכין שלא כדין** - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין
 - ד. **נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא** - עבירה לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**");
 - ה. **חבלה במזיד ברכב** - עבירה לפי סעיף 413ה לחוק העונשין;
 - ו. **התפרצות למגורים לבצע עבירה** - עבירה לפי סעיף 406 לחוק העונשין;
2. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 26.6.22, בשעה 22.30 או בסמוך לכך, החנתה פז בן לולו, בעלת הרכב, את רכבה ברחוב רבי עקיבא בעיר ראשון לציון. בהמשך לכך, ביום 27.6.22 בשעה 02.40, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, התפרץ הנאשם לרכב בכך שהחדיר חפץ חד למסגרת חלון המשולש הימני האחורי, ניפץ את החלון, נכנס אל הרכב והתניעו בדרך שאינה ידועה למאשימה. בהמשך, החל הנאשם בנסיעה מהמקום, עד אשר נעצר במחסום "רנתיס" על ידי השוטרים.

באותן הנסיבות החזיק הנאשם סכין בעלת להב של 10 ס"מ.

3. על פי עובדות האישום השני, בין יום 6.8.22, בשעה 11.00 לבין 7.8.22 עובר לשעה 12.45, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הגיע הנאשם לבניין, טיפס על הפיגומים, נכנס למרפסת הדירה של המתלוננת, פתח את חלון הדירה, באופן שאינו ידוע במדויק למאשימה ונכנס לדירה בכוונה לבצע גניבה.

רישום פלילי

4. לחובת הנאשם הרשעה משנת 2017 בעבירה של נשיאת, החזקת וייצור נשק, עבירה לפי סעיף 230 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] התש"ע-2009, בגינה ריצה 12 חודשי מאסר.

ראיות לעונש

5. התביעה הגישה תמונות הסכין בה אחז הנאשם (ת/1).

טיעוני הצדדים לעונש

6. **המאשימה** הדגישה כי הנאשם פגע בזכותה של מדינת ישראל לעמוד על הבאים בשעריה וכן בזכות לשמירה על רכוש וביטחון אזרחי ישראל. בהתייחסה לנסיבות ביצוע העבירה ציינה המאשימה כי מדובר במי שנכנס פעמיים למדינת ישראל בכדי לבצע עבירות. הנאשם התפרץ לדירה בשעת צהריים, שעה שסביר כי מי מבעלי הדירה יהיו בה, והאירוע עלול היה להסלים.

המאשימה עתרה להעמיד את מתחם הענישה בין 15 חודשי מאסר ועד 30 חודשים לכל אישום, והגישה פסיקה.

בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות לעבירה, ציינה המאשימה את הרשעתו הקודמת של הנאשם בגין ביצוע עבירה של נשיאת נשק, ומנגד ציינה את הודאתו במיוחס לו ואת החיסכון בזמן השיפוט. בסופו של דבר עתרה המאשימה לגזור על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, קנס, פיצוי למתלונן, פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילה על תנאי.

7. **ההגנה** בטיעוניה הדגישה את הודאת הנאשם בביצוע העבירות, את החיסכון בזמן השיפוט ובזמנם של העדים וטענה כי הנאשם מבין את הפסול שבמעשיו וההליך המשפטי מרתיע אותו.

לטענת הסנגור, המאשימה בעתירתה ל-36 חודשי מאסר לא נתנה כל משקל להודאה באשמה ולעובדה כי הנאשם עצור מאז חודש יוני 2022. עוד טען הסנגור כי יש לשקול את שני האישומים יחד ולקבוע מתחם כולל. באשר למתחם הענישה, ההגנה ביקשה לאמץ מתחם ענישה באשר לעבירות גניבת הרכב שנע בין 10 חודשי מאסר ל-24 חודשים והפנתה לפסיקה ביחס לעבירת ההתפרצות.

הסנגור הוסיף וציין כי בהיות הנאשם תושב זר, אין הוא זכאי לפנות לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו ולכן הוא מנוע מלטעון לשיקום. יחד עם זאת, טען שיש להתחשב בנטילת האחריות ועתר לעונש כולל הנע בין 16 חודשי מאסר לבין 18

חודשים.

8. לבסוף שמעתי את הנאשם עצמו שציין כי הוא מודה בטעותו ולא יחזור על מעשיו.

דין

9. העבירות בהם הורשע הנאשם פוגעות בזכותו של הפרט לקניין, בפרטיותו ובתחושת הביטחון של בעלי הרכב. בית המשפט העליון עמד זה מכבר על הצורך בהחמרה בענישה לצרכי ההרתעה, ועבירות גניבת הרכב סווגו כבעלות חומרה יתירה משהפכו להיות "מכת מדינה" (ר' רע"פ 1123/18 **דבארי נגד מ"י** (14.3.18) בפסקה 17).

אף המחוקק נתן דעתו לחומרת העבירה משקבע כי מדובר בעבירה מסוג פשע, אשר העונש לצדה עומד על 7 שנות מאסר. מדובר אם כך בעבירה חמורה, אשר מעצם טיבה וטבעה יש בה כדי לפגוע ביסודות החברה המתוקנת.

10. לא זו אף זו, הנאשם נהג ברכב מבלי שהוכשר לנהיגה.

בית המשפט העליון חזר וציין את הסכנה הגלומה בנהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, משיש בכך לסכן באופן ממשי את עוברי האורח ומשתמשי הדרך:

"המבקש נהג ברכב ללא רישיון וללא ביטוח, תוך שהוא מסכן עוברי אורח. ברי, כי נהיגה בלי רישיון משמעה הסטטוטורי נהיגה ללא כישורי נהיגה, וממילא סיכון הזולת. ומעבר לכך נאמר לא אחת, כי משמעות נהיגה כזאת, בהיעדר ביטוח, היא גם הטלת פיצוי הנפגעים על הציבור" (רע"פ 2666/12 עטאללה נ' מדינת ישראל, בפסקה ז' 23.4.12).

וכן נאמר כי **"נהיגה ללא רישיון היא 'איום נע' על נוסעי הכביש וכמובן על הנוהג ומשפחתו, ויאה לה ענישה של ממש" (רע"פ 3149/11 ראסס נ' מ"י (15.5.11)).**

11. עוד אזכיר כי בעבירת הכניסה לישראל שלא כדין פגע הנאשם בערכים המוגנים ובשלטון החוק והסדר הציבורי. כמו כן פגע, בריבונותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה ואף החשש כי שוהים בלתי חוקיים יבצעו עבירות ביטחוניות או שיצטרפו למעגל הפשיעה בישראל (ר' רע"פ 1195/22 **אשחאדאת נ' מ"י** (27.12.22) בפסקה 13). סכנה אשר בענייננו התממשה פעמיים, כאשר באישום הראשון, נוסף לעבירת הרכוש, החזיק הנאשם בסכין.

12. בהחזקת הסכין פגע הנאשם בביטחון הציבור ובשלטונו. לעבירות הסכינאות פוטנציאל נזק גדול כאשר נשיאת סכין ברחוב מסוגלת להסלים כל קטטה לכדי פגיעה פיזית קשה ואף לסכנת חיים. יפים לעניין זה דברי כב' השופט א' שהם בע"פ 8823/12 **דור שבתאי נ' מ"י**:

"אנו עדים, חדשות לבקרים, לוויכוחים ומחלוקות על עניינים של מה בכך, אשר מתדרדרים במהירות הבזק להחלפת מהלומות ולשימוש בנשק קר, ולעיתים גם בנשק חם. המדובר בתופעה קשה, שאין ניתן להשלים

עימה, שכן היא פוגעת אנושות בזכות לחיים ולשלמות הגוף, ועל בתי המשפט לתרום את תרומתם במאבק להדברת התופעה. איננו רשאים לעמוד מנגד ושלא לעשות מעשה בראותנו את מימדי התופעה, שכן אוי לחברה בה השימוש בסכין הופך לאמצעי יומיומי לפתרון סכסוכים ומחלוקות".

13. הנאשם במעשיו, נכנס לישראל שלא כחוק במטרה לבצע עבירות כנגד רכוש תושבי הארץ, כשהוא אווז בסכין תוך שהוא מבצע עבירות רכוש באישון ליל, פורץ וגונב רכב, כשהוא אינו אווז ברישיון נהיגה ומעולם לא הוכשר לנהוג. כמו כן, בשלהי היום התפרץ לדירת מגורים. מדובר בעבירות רכוש חמורות, שיש בהן לסכן את הציבור סיכון ממשי ואת ציבור משתמשי הדרך.

14. באשר לעבירת ההתפרצות למגורים אצין כי ברע"פ 7658/18 זוהר נ' מ"י (1.11.18) כבר צוין כי "עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים".

15. מדינות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם רחבה ונסמכת על חומרת המעשים. ראו למשל:

א. רע"פ 4075/21 הרמן נ' מ"י (9.6.21) הנאשם הורשע בבית משפט השלום, בביצוע עבירה של גניבת רכב ונגזרו עליו 7 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס. ערעורו על העונש לבית המשפט המחוזי נדחה ובקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה.

ב. ברע"פ 8181/20 נעים אלקיעאן נ' מ"י (26.11.2020) נדון עניינו של מי שהורשע בעבירה של החזקת סכין. בשים לב לעברו הפלילי ומנגד נסיבותיו האישיות שבאו לידי ביטוי במסגרת התסקיר, גזר בית המשפט 5 חודשי מאסר בפועל והפעיל את עונש המאסר המותנה בן 7 חודשים שעמד לחובתו, חלקו בחופף וחלקו במצטבר. בית המשפט המחוזי הקל בעונש, בהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, וגזר עליו 4 חודשי מאסר בפועל והפעיל את עונש המאסר המותנה כך שירוצה בדרך של מאסר בעבודות שירות. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ג. רע"פ 9269/17 ראמי אבו עישא נ' מ"י (15.1.18) הורשע המבקש בעבירות של נהיגה בפזיזות, גניבת רכב, נהיגה בזמן פסילה, הכשלת שוטר בשעת מילוי תפקידו, ונהיגה ללא ביטוח. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין כלל העבירות נע בין 15-30 חודשי מאסר וסטה ממתחם זה משיקולי שיקום. על המבקש נגזר צו של"צ בהיקף של 350 שעות, לצד הארכת המאסרים המותנים ומרכיבי ענישה נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המשיבה על קולת העונש וגזר על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור תוך שציון כך :

"פעמים רבות עמד בית משפט זה על חומרתה של עבירת גניבת הרכב, בה הורשע המבקש, הגורמת נזק מידי לבעל הרכב וכן נזק כלכלי רחב לציבור, ובהתאם על הצורך לנקוט בענישה מחמירה במקרים אלו... יתרה מכך, מעשיו של המבקש היוו סכנה לציבור משתמשי הדרך וכוחות המשטרה, ומלמדים על

חוסר יראת החוק.

ד. ברע"פ 1195/22 **זיאד אשחאדאת נ' מ"י** (27.12.22) בית המשפט העליון דן במתחם העונש הראוי בגין עבירת כניסה לישראל שלא כדין. המערערים הורשעו בעבירת שהייה בלתי חוקית ועונשם נגזר בהתאם לקביעות בית משפט זה ברע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מ"י** (8.12.2014) **בעניין אלהרוש**, נקבע מתחם עונש הולם אחד בעבירת שהייה בלתי חוקית שנעברה לראשונה, לצרכי פרנסה ובהיעדר עבירות נלוות. בגבולות המתחם שנקבע רכיב המאסר הוא בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל למשך חמישה חודשים ורכיב הקנס בין 0-2000 ש"ח. על המערער 1 נגזרו 10 ימי מאסר בפועל ואילו על המערער 2 נגזרו 12 ימי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי **"יסוד עבירה זו חוסים מספר ערכים מוגנים. בראש ובראשונה, החשש מפני פגיעה בביטחון מדינת ישראל ואזרחיה. בנוסף, ניצבים זכותה של המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה ואף החשש כי שוהים בלתי חוקיים יצטרפו למעגל הפשיעה בישראל"**. בית המשפט העליון אישר את המתחם שנקבע בעניין אלהרוש אלא שהדגיש כי על בתי המשפט להתחשב בעברו הפלילי של נאשם, בגדרי המתחם, בהתאם לתיקון 113. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והפחית את עונשו של המערער 1 ל-4 ימי מאסר ואת עונשו של המערער 2 ל-3 ימי מאסר, כימי מעצרם.

ה. רע"פ 7577/17 **נסיראת נ' מ"י** (24.12.17) הורשע המבקש על פי הודאתו בעבירות של גניבת רכב, ופריצה לרכב בכוונה לגנוב-לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין וכן צירף כתב אישום נוסף בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירת התפרצות לרכב נע בין 9 חודשים ל-18 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד מאסר מותנה מרתיע, וקנס. באשר לעבירת הנהיגה בזמן פסילה, נקבע מתחם העונש ההולם בין 7 חודשים ל-20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר 11 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

ו. רע"פ 1052/17 **ג'ברין נ' מ"י** (12.3.17). המבקש הורשע בביצוע עבירה אחת של גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. בית משפט השלום השית עונש של 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ורכיבי ענישה נלווים. ערעור המדינה על קולת העונש לבית המשפט המחוזי התקבל ועונשו הוחמר ל-8 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ז. ע"פ (מחוזי חי') 36024-05-20 **דקה נ' מ"י** (18.6.20) הורשע המערער בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, התפרצות לדירת מגורים, גניבת רכב בצוותא, נהיגה ברכב ללא ביטוח, נהיגת רכב ללא רישיון נהיגה, נהיגה בקלות ראש והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 14 חודשי מאסר בפועל ועד ל-25 חודשים ובסופו של דבר הטיל על המערער 14 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט דחה את הערעור.

ח. עפ"ג (מרכז) 28565-10-14 **עוד נ' מ"י** (14.12.14) הורשע המערער על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, חבלה במזיד ברכב, שימוש ברכב בלא רשות נהיגת רכב מנועי ללא רישיון ונהיגה ללא ביטוח. בתיק שצורף הורשע המערער בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כדין, הפרעה לשוטר, נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא ביטוח. מתחם הענישה ההולם לכתב האישום בתיק העיקרי נקבע בן 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל בתוספת ענישה נלווית ובתיק שצורף נקבע המתחם בין 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל. בית משפט השלום גזר על המערער 26 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי אישר את המתחמים, אך הקל בעונש והעמידו על 18 חודשי מאסר.

ט. בעפ"ג (י-ם) 1369-02-14 **חושיה נ' מ"י** (19.5.14) הורשע המערער בעבירות של התפרצות לדירת מגורים וגניבה. בית משפט השלום גזר 12 חודשי מאסר בפועל, בשים לב להיעדר עברו הפלילי. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור.

י. בת"פ (שלום י-ם) 6160-06-20 **מ"י נ' סלום** (20.7.22) הורשע הנאשם בביצוע עבירה של החזקת סכין שלא כדין. בית משפט השלום עמד על פוטנציאל הפגיעה הגלום בהחזקת הסכין, וקבע מתחם ענישה בין חודש ועד 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט שקל לקולה את גילו הצעיר של הנאשם וקבלת האחריות לביצוע העבירה, ולחומרה את עברו הפלילי בעבירות אלימות ואת פוטנציאל הפגיעה הגלום בביצוע העבירה. על הנאשם הוטלו 3 חודשי מאסר בפועל.

16. **בשים לב למכלול הנתונים והשיקולים שפורטו לעיל, כאשר נוסף לעבירות הגניבה והנהיגה ללא רישיון, הורשע הנאשם במסגרת האישום הראשון, אף בעבירת כניסה לישראל שלא כחוק ובהחזקת סכין, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם הראוי לאישום הראשון נע בין 15 חודשי מאסר ל-30 חודשים, לצד רכיבי ענישה נלווים.**

באשר לאישום השני שעניינו עבירות התפרצות לבית מגורים תוך עבירה על חוק הכניסה לישראל, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע אף הוא בין 15 חודשי מאסר ל-30 חודשי מאסר.

עונשו של הנאשם

17. לא מצאתי הצדק לסטייה ממתחם הענישה ההולם. בקביעת העונש בתוך מתחם הענישה, יש לשקול את מכלול הנסיבות הנוגעות לנאשם עצמו.

18. בשיקולים לעונש לקולה שקלתי את הודאתו של הנאשם במיוחס לו כבר בהזדמנות הראשונה ואת החיסכון בזמנם של הצדדים והעדים.

יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי של הנאשם והרשעתו בביצוע עבירה של החזקת נשק. בהתאם לגזר הדין שהוגש לעיוני (ת' 2032/17) הנאשם אז רכש אקדח, מחסנית ו-9 כדורים תואמים. הנאשם החזיק באקדח משך כשנה ואף ירה במספר הזדמנויות באוויר ולעבר בקבוקים.

ניתן איפה לראות כי אין על הנאשם מורא. הוא לא בוחל להשתמש בנשק חם ובנשק קר- סכין, אינו ירא מלפרוץ באישון ליל ואף לא במהלך היום ואינו חושש לנהוג ברכב כשמעולם לא הוכשר לכך. והכל כשהנאשם אינו אוחז כלל באישור שהייה בישראל כחוק.

במכלול השיקולים, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה שנקבע אך לא בתחתיתו.

סוף דבר

19. לאור כל האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 28 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו כרישומי שב"ס.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגה בזמן פסילה.

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ד. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה כנגד רכוש או ניסיון לבצע עבירה כנגד רכוש.

ה. קנס בסך 1200 ₪ או 30 יום מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.7.23 ובכל 1 לחודש שלאחריו. ככל שתשלום אחד מן התשלומים לא יפרע במועדו, יעמוד כל הקנס לפירעון מיד.

הנאשם מתבקש לגשת למזכירות בית המשפט לברר דרכי התשלום.

ו. פיצוי למתלוננים בסך 2500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת ביהמ"ש בתוך 30 יום. המאשימה תעביר פרטי המתלונן למזכירות בתוך 10 ימים.

ז. פסילה מקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים מיום שחרורו ממאסר. מאחר והנאשם אינו מחזיק ברישיון נהיגה- פטור מהפקדתו במזכירות.

ח. פסילה מקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 8 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר והתנאי הוא שלט יעבור עבירה של נהיגה בפסילה או נהיגה ללא רישיון נהיגה.

צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' אייר תשפ"ג, 24 אפריל 2023, בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם.

עמוד 7

